

Nyílt levél David Pressman úrnak. Tisztelt Nagykövet Úr!

2022 október 10. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Nyomásgyakorlásához mindenesetre addig is er?t, egészséget kívánunk!

Nem tudom, ismeri-e a viccet, mely szerint az egyszeri cowboy lóháton viszi haza újdonsült feleségét. A ló megbotlik egyszer, mire a cowboy csak annyit mond: egy. Aztán megbotlik még egyszer, mire a cowboy annyit mond: kett?. A harmadik megbotlásnál el?kapja a stukkert és agyonlövi a lovat. Újdonsült felesége kérdésére, hogy miért kellett agyonl?ni szegény lovat, csak annyit mond az asszonynak: egy.

Tudja, valahogy így vagyunk mi Önnel, akinek röpke két hónap alatt sikerült eljutnia háromig, de mi nem lövünk, mert egy kicsit régebb óta gyakoroljuk a civilizált létet, mint Önök ott, az Amerikai Egyesült Államokban. Például abban az id?ben, amikor az Ön országában rabszolgákkal m?veltették a földeket, iparszer?en irtották ki az indiánokat, l?döztek agyon asszonyt, lovat és persze egymást is, mi eltöröltük a jobbágyságot és törvényt hoztunk a polgári egyenl?ségr?l.

Tudja, mi egy több, mint 1100 éves ország vagyunk, és nem nagykép?ségb?l mondom, de ezt a kort egy országnak meg is kell érni, és az Amerikai Egyesült Államok ett?l egy kicsit még messze van a maga 246 évével.

És ezalatt a több, mint 1100 év alatt igen gyakran – az utóbbi 500 évben folyamatosan – volt itt valami birodalom, aminek az árnyékában vagy éppen a megszállása alatt kellett élnünk. Most éppen az Amerikai Egyesült Államok, és az annak meghosszabbított karjaként m?köd? Európai Unió.

De eddig minden birodalom összeomlott és felszívódott. A Német–Római Császárság is, a Török Birodalom is, a Habsburg Birodalom is, a Harmadik Birodalom is, a Szovjetunió is. És biztosak vagyunk benne, hogy így fog járni az amerikai birodalom is. Mi pedig még mindig itt vagyunk, és az amerikai birodalom összeomlása után is itt leszünk. Ez a tudat adja meg nekünk azt a nyugalmat, amellyel elviseljük azt, ahogyan Ön most éppen visszaél a vendégjoggal. Mert úgy t?nik, hogy Ön – számtalan egyetemi diplomája, politikai és diplomáciai tapasztalata ellenére – nem tudja, hol húzódik a határ a vendégjoggal történ? élés és visszaélés között.

Segítek: az, hogy Ön még meg sem érkezik a vendéglátó országba, és máris kioktatja a vendéglátóit demokráciából és min?sítgeti a vendéglátó ország demokratikusan megválasztott kormányát, az a vendégjoggal történ? visszaélés (egy).

Az, hogy egy olyan együttélési formát, amelyet a vendéglátó ország alaptörvénye nem ismer el családnak, tudatosan, demonstratív módon, visszatér?en és nyilvánosan családnak nevez, szintén az (kett?). Mivel tudom, hogy Ön most tanulja a magyar nyelvet, engedje meg, hogy megismertessem néhány olyan kifejezéssel, amelyet mi, magyarok, az ilyen viselkedésre használunk: illetlenség, tapintatlanság, udvariatlanság. Van néhány további is, de azok már az advanced level kategóriába tartoznak.

Tovább segítve az Ön nyelvtanulását, engedje meg, hogy elmondjam, hogyan hangzana az Ön neve magyarul. Nos, az Ön nevét többféleképpen lehetne magyarra fordítani, és ezek közül az egyik a Nyomásgyakorló Dávid lenne. Nomen est omen – mondhatnánk legutóbbi nyilatkozata kapcsán, melyben nyomásgyakorlást helyezett kilátásba Svédország és Finnország NATO-tagságának a magyar Országgy?lés általi megszavazása kapcsán (három).

Szabadjon a legmélyebb tisztelet mellett megjegyeznem, hogy ehhez nekem valamivel több közöm van, mint Önnek, ugyanis a magyar Országgy?lés és Magyarország miniszterelnökének megválasztása kapcsán nekem éppen eggyel több szavazatom van, mint Önnek, és ennek következtében a magyar Országgy?lés és a miniszterelnök nekem felel?s és nem Önnek vagy az Ön gazdáinak.

Ha nem érti, hogy ez miért van így, akkor ajánlom figyelmébe John Locke munkásságát, akinek a gondolatai ihlették az Amerikai Egyesül Államok alapító atyáit, amikor az Önök országának politikai rendszerét kialakították. Mindett?l függetlenül persze hozhat olyan döntést az Országgy?lés, amivel én nem értek egyet, de akkor sem azért, mert bárki küls? er?nek – például Önnek vagy az Ön országának – kíván megfelelni, hanem azért, mert az én érdekemben azt a döntést találja megfelel?nek.

És ha már a befolyásolásnál és a nyomásgyakorlásnál tartunk, szabadjon az emlékezetébe idéznem az Önök Függetlenségi nyilatkozatát, melyben többek között azt sérelmezték, hogy Nagy-Britannia „másokkal szövetkezve olyan jogrendnek vetett alá minket, amely idegen az alkotmányunktól, és amelyet nem ismernek el a törvényeink”, valamint, hogy arra törekedett, „hogy elvehesse alapítóleveleinket, eltörölhesse alapvet? törvényeinket, és lényegében megváltoztathassa kormányzatunk rendszerét”.

Nos, Önök éppen ezt csinálják velünk, miközben nyomást gyakorolnak ránk a svéd–finn NATO-tagság, az LMBTQ-jogok, a bíróságok szervezeti m?ködése vagy éppen a magyarországi sajtó m?ködése kapcsán, vagy amikor amerikai pénzekkel próbálják befolyásolni a magyarországi választási eredményeket. És ahogyan Önöknek sem tetszett ez annak idején, nekünk sem tetszik ez most. De ne aggódjon, szokva vagyunk, ugyanezt csinálta a náci Németország és a kommunista Szovjetunió is, igaz, ?k legalább nem hazudtak közben demokráciát. Mi sem aggódunk, mert tudjuk, hogy unokáink, dédunokáink vagy ükunokáink történelemkönyveiben az Amerikai Egyesült Államok egy olyan fejezet lesz, mint a mai gyerekek történelemkönyveiben a Szovjetunió, és ön valahol ott fog tanyázni ezekben a történelemkönyvekben, ahol az 1956-os szovjet invázió leszervezésében elévülhetetlen érdemeket szerzett budapesti szovjet nagykövet, Jurij Andropov.

Nyomásgyakorlásához mindenesetre addig is er?t, egészséget kívánunk!

Borítókép: David Pressman (Fotó:MTI/Koszticsák Szilárd)

Felföldi Zoltán

www.magyarnemzet.hu



Ajánló